

den officielle Autoritet yttrede Dnsse, hvormed jeg forøvrigt kunde sympathisere, ikke ved Banen at spolere denne offentlige Park og forstyrre dens Fred, og paa den anden Side med et Forslag af den samme Direktion, som havde gjort det første Forslag, det var altsaa et alternativt Forslag, der var 27,000 Rb. billigere, og saaledes blev altsaa Sagen uden nogenformhelt Forargelse afgjort derhen, at den billigste Linie skulde udføres, og dette blev stadfæstet ved kongelig Resolution. Naar man nu spørger om Lyngbys Interesser i denne Henseende, saa har jeg allerede antydet, at der i Lyngby i den Henseende er deelte Meninger; det er Noget, som Enhver i Forveien kan sige sig selv, og i Reglen kan man endogsaa, naar man veed, hvor Folk boe, selv lave statistiske Tabellen, over hvilken af de to Linier de ere for; men jeg skal bemærke, at inden Sagen var afgjort, indkom der fra et meget stort Antal af Beboerne i Lyngby et meget indstændigt Andragende om at vælge den vestlige Linie, den, som nu er bleven valgt, og de anførte blandt Andet som Grund derfor, at ved at vælge den østlige Linie vilde selve Banegaarden blive saa kort, at ethvert nogenlunde større Godstræn vilde, naar Stationen anlagdes ved Store Kro, række ud over og spærre baade Hovedlandeveien og Veien, som gennem Lyngby fører til Dyrehaven. Nu er det ganske vist, at paa dette Sted kan en Niveauoverskæring af Veien i og for sig ikke frembyde den mindste Betænkelse; men derimod er det vist, at naar selve Veien saa at sige medtages som en Deel af Banegaarden, og altsaa, medens Toget holder ved Stationen, hele Veien spærres, og der ved den Tid, da Veien ikke kan befæres, udvides ud over alle rimelige Grændser, er dette dog Noget, som maa tages i alvorlig Betragtning. Der blev dernæst gjort gjældende, at Veistrækningen fra de to projekterede Banegaarde til de længere fraliggende Dele af Byen havde omtrent samme Længde; det kan nu vel være, at flere af de Velfarende fra Kjøbenhavn have Grinde til Store Kro end til den anden Gjæstgivergaard, men for Beboerne af Lyngby, der ville bruge Banen til Kjøbenhavn og tilbage, vil Distancen derimod være lige. Der blev dernæst gjort opmærksom paa, at

Toget paa den østlige Linie vilde komme til at gaae tæt om Kirken og saaledes ganske vist med sin Riben og Støi ved Stationen forstyrre Gudstjenesten; og endelig blev der gjort opmærksom paa, at Stationen ved Store Kro ogsaa vilde frembyde Ulemper, idet der i Reglen holder et meget stort Antal Vogne der, som oftest uden Rudske, da disse for endeel have Grinde i Store Kro, hvorved denne idelige Passage med Jernbanetog let kunde bevirke, at disse Heste fik Lyst til ogsaa at agere Jernbane. Jeg skal villig indrømme, at disse Grunde, naaget der jo kan anføres Grunde for alle mulige Ting, og skjøndt jeg synes, at de ingenlunde ere at vrage, dog egentlig ikke ere afgjørende; men naar der ikke foreligger Andet end et alternativt Forslag af selve Jernbandedirektionen, hvoraf det fremgaaer, at den ene Linie er 27,000 Rb. billigere end den anden, og ved hvilken desuden de anførte Ulemper kunne undgaaes, maa det ganske vist være en Bestyrkelse derfor. Jeg skal dernæst bemærke, at mig vitterligt er der hverken direkte eller indirekte fremkommet nogetformhelt Andragende fra Præsten, ligesom Enhver, der kjender mig, vistnok maa vide, at medens en saadan Reklamation fra Præstens Side ganske vist vilde møde hos mig enhver Paaagtning, der vilde tilkomme enhver anden Grundbesidder, saa vilde den Omstændighed, at den kom fra en Præst, dog ikke være afgjørende og maaskee ikke engang lægge Noget særdeles Lod i Vægtstaaalen. Men fra Præstens Side er der ikke kommet noget Saadant til Ministeriet; derimod er der ganske vist senere kommet Andragende fra Lyngby fra det modsatte Parti, som ønsker Stationen lagt ved Store Kro, og der hører ikke stor Tvivl til at gjette, hvem der har staaet i Spidsen for denne Bevægelse; men saa meget er vist, at Meningerne i Lyngby i denne Henseende ere deelte. Dette er, hvad der er foregaaet i denne Sag, og det er mig hjært ved disse Udtalelser her at kunne have befriet endeel Samvittigheder, som kunde have følt sig betyngede af den Opgave, hvad der kan have foranlediget den vedtagne Beslutning; men i ethvert Tilfælde er denne Beslutning vedtagen paa lovlig Maade. Det forhold holder sig rigtigt, som den ærede Forslagsstiller har sagt, at der under Liniebesigtigelsen er frem-